

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że skarga wnoszącego odwołanie była dopuszczalna i zasadna, ponieważ została spełniona zasada zgodności pomiędzy zarzutami, uzasadnieniem i okolicznościami podnoszonymi w zażaleniu złożonym w drodze administracyjnej a zarzutami, uzasadnieniem i okolicznościami podnoszonymi szczegółowo przed Sądem do spraw Służby Publicznej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dostępu do rzetelnego procesu i braku rzetelnej analizy w postępowaniu przedsądowym. Zażalenie wnoszącego odwołanie w postępowaniu administracyjnym zostało oddalone przez tę samą osobę, która uprzednio podjęła decyzję o jego zwolnieniu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania przez Sąd do spraw Służby Publicznej.

Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2015 r. – Sony i Sony Electronics/Komisja

(Sprawa T-762/15)

(2016/C 098/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sony Corporation (Tokio, Japonia) i Sony Electronics, Inc (San Diego, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: N. Levy i E. Kelly, Solicitors, oraz R. Snelders, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 października 2015 r. w sprawie AT.39639 – Napędy dysków optycznych, dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących
- posiłkowo, w ramach jego nieograniczonego prawa orzekania, obniżenie grzywien nałożonych na skarżących w tej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżące w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnych ustaleń faktycznych i prawnych zaskarżonej decyzji odnośnie do stwierdzenia, że skarżący brali udział w naruszeniu art. 101 TFUE ze względu na cel.
 - Dowody przytoczone przeciw skarżącym są niewystarczające do wykazania, że skarżący uczestniczyli w jednolitym i ciągłym naruszeniu art. 101 TFUE ze względu na cel.
 - Zawarte w decyzji alternatywne ustalenie, zgodnie z którym skarżący uczestniczyli w odrębnych naruszeniach art. 101 TFUE ze względu na cel, jest nieudowodnione i naruszyło prawo skarżących do obrony, gdyż zostało przedstawione po raz pierwszy w tej decyzji.

2. Zarzut drugi, podniesiony posiłkowo, dotyczy błędnych ustaleń faktycznych i prawnych i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
- W decyzji błędnie uwzględniono podwójnie przychody, które zostały przeniesione przez skarżących na innego adresata tej decyzji;
 - W decyzji błędnie nie uwzględniono, że skarżący byli znacznie mniej zaangażowani niż niektórzy inni adresaci decyzji, i nie zastosowano wobec skarżących niższego współczynnika i niższej kwoty dodatkowej lub obniżki z tytułu okoliczności łagodzących.
 - W decyzji niesłusznie zastosowano mnożnik służący zapewnieniu odstraszonego skutku.

Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2015 r. – Sony Optiarc i Sony Optiarc America/Komisja

(Sprawa T-763/15)

(2016/C 098/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sony Optiarc, Inc (Atsugi, Japonia) i Sony Optiarc America, Inc (San Jose, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: N. Levy i E. Kelly, Solicitors, oraz R. Snelders, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 października 2015 r. w sprawie AT.39639 – Napędy dysków optycznych, dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFEU i art. 53 porozumienia EOG w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;
- posiłkowo, w ramach jego nieograniczonego prawa orzekania, obniżenie grzywien nałożonych na skarżących w tej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżące w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnych ustaleń faktycznych i prawnych zaskarżonej decyzji odnośnie do stwierdzenia, że skarżący brali udział w naruszeniu art. 101 TFUE ze względu na cel.
 - Dowody przytoczone przeciw skarżącym są niewystarczające do wykazania ustalenia, że skarżący uczestniczyli w jednolitym i ciągłym naruszeniu art. 101 TFUE ze względu na cel.
 - Zawarte w decyzji alternatywne ustalenie, zgodnie z którym skarżący uczestniczyli w odrębnych naruszeniach art. 101 TFUE ze względu na cel, jest nieudowodnione i naruszyło prawo skarżących do obrony, gdyż zostało dokonane po raz pierwszy w tej decyzji.